

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Ivliana V. M. 16. Febr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](#)

16. FEB. *Vita Sanctorum.* 109
gravis in Christianos tempestas Antio-
chiæ exorta turbine suo etiam Sapri-
tium involvit. Nihil tamen in tormentis,
aut dixit, aut fecit Christiano in-
dignum. Iamque ad palmā vocabatur,
cum semel iterumque NICEPHORVS
ad genua euntis accidit, lacrimansque
veniam rogat. daret hanc moriturus
pro Christo, si non sibi, certè ipsi Chri-
sto mortuo inter preces pro hostibus
fusas. Audiebat hæc Sapritius, neque
tamen vel verbis, vel oculo dignatus
NICEPHORVM est. Ergo non placuit
cælo palmam illi dare, qui se ipsum
nollet triumphare. Cervicem præbere
jussus, mortem turpi vitâ redimit, &
Christi Sacerdos facere, ehen! Iovi pro-
mittit, nec quicquam per omnes Supe-
ros obtestante NICEPHORO, non re-
ferret, quem cælo jam posuisset pedem,
non dimitteret, quam jam jam prehen-
disset palmam. Ne tamen gratis lictor
gladium strinxisset, accurrit ipse NI-
CEPHORVS, & succedaneam victi-
mam se obtulit, quid multi? in aliena
præmia involavit. *Ex Metaphr.*

S. IVLIANA V. M. 16. Febr.

Pylcherrimâ formâ IVLIANA pul-
cherrimè est usa. In hâc enim velut
speculo opificem hujus DEVM cœpit
intueri. Christo igitur addictam paren-
tes Eleusio desponderunt, viro nobili
&

& urbi Nicomediæ Præfecto. Sed quia superstitioni hic deditus erat, negavit IVLIANA sibi fœdera nuptialia cum illo fore, qui animum hostilem in thorum ferret. Ab hoc proposito ut dimoveret parens, arietes admovit, minas; repulit virtus. Egit cuniculos, blanditias; elusit. Inclusit carceri; thoro illa hunc prætulit. Tandem Eleusius, ille nuper sponsus, fit sponsæ judex. Mox incarnificè abit. Cædit verberibus, quod nuper laudabat corpus. Suspendit, quibus nuper captum se fatebatur, capillis. Vrit ferro ardores suos, artus castissimos. Et has demum illa blanditias insponso laudavit. Interea boni Angeli vultum indutus malus, satis ait virtutidatum esse. Diisimularet posthac pietatem. Superis cordi cor fore, quod per viam utique illis esset. At IVLIANA, fraude inter preces cognitâ, vincula sua exuit, & consiliario pessimo induit. Vincto verbera etiam addit. Tunc sub virginis manu gemuit orcus, & malum Angelum bonus risit. Porro martyr flamas ad quas damnata erat, lacrimis extinxit, lebetem ab igne ferventem precibus rupit, deniq; priùs quam manū judici proco daret, caput dedit. Mox tamen etiam poenas hic. Undis enim haustus, & in littus ejectus in cibum canibus cessit, dignum nactus tyranico sepulchrum. Ex Metaphr.

S, SA-